

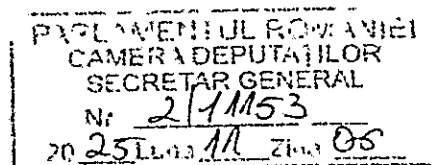
Nr. 9202/2025

03-11-2025

Către: **DOAMNA IOANA BRAN - VOINEA**
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobat în ședința Guvernului din data
de 30 octombrie 2025

STIMATĂ DOAMNĂ SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. *Proiectul de Lege pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor (Bp. 119/2025, Plx. 176/2025);*

2. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 333/2003, privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor republicată, cu modificările și completările ulterioare (Plx. 410/2025);*

3. *Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 123/2008 pentru o alimentație sănătoasă în unitățile de învățământ preuniversitar și pentru completarea altor acte normative (Bp. 273/2025, Plx. 379/2025);*

4. *Proiectul de Lege pentru modificarea art. 348 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal (Bp. 370/2025, Plx. 359/2025)*

Totodată, vă transmitem atașat, în copie, punctul de vedere al Guvernului referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 26/2024 privind ordinul de protecție (Bp. 284/2025).*

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.333/2003, privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, inițiată de domnul deputat neafiliat Radu-Mihail Ionescu și doamna deputat neafiliat Monica Ionescu (PI-x 410/2025).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 16 din *Legea nr.333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecției persoanelor, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, propunându-se instituirea unui sistem organizat de pază a terenurilor agricole, coordonat de autoritățile administrației publice locale, pentru prevenirea furturilor și protecția bunurilor agricole.

II. Observații

1. Precizăm că mecanismul instituit prin inițiativa legislativă nu se integrează în mod coerent în cuprinsul actului normativ supus modificării și nu se corelează sistematic cu ansamblul reglementărilor privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor¹.

În prezent, potrivit prevederilor art. 16 din *Legea nr. 333/2003*, „*Persoanele fizice sau juridice care dețin, cu orice titlu, terenuri agricole își pot organiza, în asociere sau individual, pază de câmp, prin una dintre formele de pază prevăzute de lege*”.

Potrivit art. 5 alin. (1) din *Legea nr. 333/2003*, „*paza se organizează și se efectuează potrivit planului de pază, întocmit de unitatea ale cărei bunuri sau valori se păzesc, cu avizul de specialitate al poliției. Acest aviz este obligatoriu pentru fiecare caz de modificare a planului de pază*”.

În acest context, în ceea ce privește soluția normativă propusă la art. 16 alin. (4) din cuprinsul inițiativei legislative, prin care se instituie atribuția structurilor teritoriale ale Poliției Române de a colabora la întocmirea planului de pază a terenurilor agricole, considerăm că aceasta nu se află în concordanță cu reglementările actuale. Conform cadrului normativ în vigoare, competența elaborării planului de pază revine exclusiv unității ale cărei bunuri urmează a fi protejate, în timp ce structurile de specialitate ale Poliției Române exercită atribuții de avizare, fără a participa la procesul de întocmire propriu-zisă.

Totodată, evidențiem faptul că, potrivit art. 2 alin. (3) din *Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor*, aprobate prin *Hotărârea Guvernului nr. 301/2012*, cu modificările și completările ulterioare, analiza de risc la securitatea fizică², necesară în vederea adoptării măsurilor de securitate a obiectivelor, bunurilor și valorilor prevăzute de lege, se efectuează de unitatea beneficiară.

¹ *Legea nr. 333/2003, respectiv Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 333/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 301/2012.*

² În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (2) din *Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor*, „*cerințele minimale de securitate, pe zone functionale și categorii de unitati, sunt prevazute în anexa nr. 1*”, iar potrivit alin.(3) al aceluiași articol „*Adoptarea masurilor de securitate prevazute la alin. (1) se realizeaza în conformitate cu analiza de risc efectuata de unitate, prin structuri de specialitate sau prin experti abilitati, care dețin competente profesionale dobandite pentru ocupatia de evaluator de risc la securitatea fizica*”.

Analiza de risc la securitate fizică este un instrument pe baza căruia sunt evaluate riscurile și vulnerabilitățile dintr-un obiectiv, în funcție de care sunt propuse măsurile adecvate de protecție în scopul creșterii nivelului de securitate fizică din unitățile deținătoare de valori.

Ultima etapă în efectuarea analizei de risc la securitatea fizică o reprezintă întocmirea raportului de evaluare și tratare a riscurilor la securitatea fizică, ale cărui concluzii cuprind și propuneri privind instituirea uneia sau a mai multor opțiuni de tratare a riscurilor, în vederea încadrării în domeniul acceptabil al riscului de securitate fizică, menționând concret dimensionarea dispozitivului de pază, zonele sau punctele controlate prin mijloace electronice de supraveghere video, efracție, control acces și alarmare, elementele de protecție mecanofizică, precum și alte măsuri.

Astfel, deși primarul unității administrativ-teritoriale este obligat să ia măsuri pentru a asigura paza bunurilor publice și ale cetățenilor și răspunde pentru întocmirea planului de pază a comunei, în conformitate cu art. 18 alin. (2) din *Legea nr. 333/2003*, această prevedere nu îi exonerează pe proprietari/beneficiari de obligația întocmirii analizei de risc la securitatea fizică, potrivit normelor în vigoare.

Articolul 16 din *Legea nr. 333/2003* reglementează clar posibilitatea ca persoanele fizice sau juridice care dețin, cu orice titlu, terenuri agricole, să își organizeze paza, individual sau în asociere. Legiuitorul a consacrat în mod expres faptul că protecția culturilor private este o obligație a titularului și a oferit deja mecanisme (pază proprie sau firme specializate), orice modificare care transferă această obligație către primar și consiliul local contrazice filosofia legii și creează confuzie normativă.

2. Precizăm că, în conformitate cu dispozițiile art. 2 alin. (1) din *Legea nr. 333/2003*, prin noțiunea de „unități” se desemnează toate organizațiile care dețin bunuri sau valori cu orice titlu, inclusiv ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, regiile autonome, companiile și societățile naționale, institutele naționale de cercetare-dezvoltare, precum și societățile reglementate de *Legea nr. 31/1990*³, indiferent de natura capitalului social.

³ privind societățile, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Prin urmare, constatăm faptul că prevederile referitoare la modalitatea de efectuare a analizei de risc la securitate vizează doar unitățile expres prevăzute de art. 2 alin. (1) din *Legea nr. 333/2003*, cadrul normativ incident în domeniu nefiind aplicabil și persoanelor fizice.

În acest context, în lipsa reglementării unui mecanism clar și complet, care să vizeze inclusiv modalitatea de întocmire a analizei de risc în cazul persoanelor fizice care dețin terenuri agricole, prin identificarea nivelului de risc asociat fiecărui obiectiv sau bun apreciem că nu se poate institui obligația în sarcina primarului de a organiza direct paza terenurilor agricole.

3. Cu privire la prevederile prevăzute în cuprinsul art. I din cuprinsul inițiativei legislative privind art. 16 alin. (2) și alin. (4), semnalăm că măsurile propuse privind procedura pentru întocmirea și adoptarea planului de pază al terenurilor agricole la nivelul unității administrativ-teritoriale se află într-o situație de paralelism legislativ, conform art. 16 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*⁴, cu prevederile art. 18 alin. (2) – (4) din *Legea nr. 333/2003* în privința răspunderii primarului pentru întocmirea planului de pază comunală, întocmirea acestuia de către serviciile de poliție locală și stabilirea modalităților de efectuare a pazei prin hotărâre de consiliu local.

În acest sens, ar fi fost necesară evaluarea intenției de reglementare, inclusiv sub aspectul modificării scopului intervenției prin lărgirea aplicabilității prevederilor privind planul de pază comunală și asupra terenurilor agricole deținute de persoane fizice sau juridice, având în vedere și prevederile art. 5 din *Legea nr. 333/2003*.

În mod asemănător, semnalăm existența unui paralelism și între prevederile art. 16 alin. (6) din inițiativa legislativă și cele ale art. 18 alin. (5) din *Legea nr. 333/2003*, privind plata serviciilor de pază în mediul rural, precum și între prevederile propuse pentru art. 16 alin. (7) și cele ale art. 55, conform cărora nerespectarea dispozițiilor *Legii nr. 333/2003* atrage răspunderea administrativă, contravențională sau penală, potrivit legii.

În subsidiar, în considerarea prevederilor art. 41 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*, având în vedere că obiectul de reglementare al inițiativei

⁴ privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare

legislative este reprezentat de modificarea art. 16 din *Legea nr. 333/2003*, apreciem că ar fi fost necesară formularea titlului, în mod corespunzător.

Semnalăm faptul că reglementarea propusă prin inițiativa legislativă, prin care se urmărește instituirea obligației autorităților administrației publice locale de a organiza și asigura paza terenurilor agricole, indiferent de regimul juridic al acestora, ridică probleme majore de constituționalitate, de tehnică legislativă și de sustenabilitate financiară din următoarele considerente:

- inițiativa nu doar că transferă în sarcina unității administrativ-teritoriale responsabilități care excedează obiectului lor legal, dar deturneză rolul administrației publice locale dinspre interesul public spre protejarea patrimoniului privat al unor persoane fizice sau juridice;

- *Constituția României* garantează proprietatea privată și prevede că apărarea acesteia se realizează prin lege și prin mijloace proprii de protecție, cu intervenția statului doar în condiții excepționale. Potrivit *Codului Civil*, paza bunurilor private revine titularului dreptului de proprietate sau de folosință, acesta suportând cheltuielile pentru conservarea și protecția bunurilor sale. Dacă legea ar obliga autoritățile administrației publice locale să asigure și să finanțeze paza terenurilor agricole private, atunci riscurile și costurile aferente unui patrimoniu privat ar fi transferate asupra întregii colectivități, iar fermierii/proprietarii ar fi exonerati de cheltuieli pe care legea civilă le pune în sarcina lor;

- obligarea comunelor să asigure paza culturilor private ar însemna transferarea costurilor riscurilor ce revin proprietarilor către întreaga comunitate, ceea ce contravine *principiilor dreptului civil și constituțional*;

- datele Institutului Național de Statistică arată că în anul 2020 existau 2,887 milioane exploatații agricole pe 12,8 milioane ha. Cele 2862 de comune din România ar fi fost astfel obligate să asigure paza pentru milioane de hectare care nu aparțin domeniului public sau privat al unității administrativ-teritoriale. Această obligație este disproporționată și nerealistă, transformând primăria într-o „*societate de pază*” cu acoperire națională, ceea ce excedează complet atribuțiilor administrației publice locale;

- propunerea încalcă *principiul autonomiei locale*: impunerea prin lege a unei obligații de finanțare și organizare a pazei terenurilor agricole

private de către autoritățile locale restrânge nejustificat libertatea de decizie a acestora asupra modului de utilizare a bugetelor proprii;

- propunerea contravine *principiului egalității în drepturi* prevăzut de *Constituție*. Prin inițiativa legislativă se creează un tratament preferențial discriminatoriu, doar proprietarii de terenuri agricole/fermierii ar beneficia de servicii de pază finanțate din bugetul local, în timp ce ceilalți titulari de bunuri private ar suporta integral costurile pazei bunurilor.

4. Conform Cartei Europene a Autonomiei Locale, atribuțiile unității administrativ teritoriale trebuie să fie circumscrise interesului public local și proporționale cu resursele disponibile. Inițiativa transformă unitatea administrativ-teritorială în executanți ai unor obligații patrimoniale private, ceea ce contravine *principiului subsidiarității și autonomiei locale*.

Inițiativa instituie răspunderea administrativă, contravențională sau penală a primarului pentru neîndeplinirea obligației de pază a terenurilor agricole.

Această prevedere este excesivă și neconstituțională, întrucât primarul ar fi tras la răspundere pentru pagube survenite pe proprietăți private asupra cărora nu are nici posesie, nici administrare, nici control, se creează un regim juridic aberant, în care primarul răspunde pentru bunuri care nu intră în sfera patrimoniului unității administrativ-teritoriale.

5. Precizăm că modelele invocate în *Expunerea de motive* nu au legătură cu obiectul inițiativei:

- Franța-SAFER are rol de gestiune funciară și reglementare a pieței terenurilor, nu de pază a culturilor.

- Germania - regimul circulației funciare protejează structura agricolă, nu instituie paza pe cheltuiala comunelor.

- Spania - Codul penal sancționează mai aspru furturile agricole, dar nu transferă sarcina pazei către autoritățile locale.

- Regatul Unit - abordarea se bazează pe parteneriate între poliția rurală și fermieri, nu pe obligarea autorităților publice să asigure paza proprietății private.

6. Apreciem că aplicarea prevederilor inițiativei legislative ar putea conduce la un impact negativ asupra bugetului consolidat.

Guvernul implementează măsuri de austeritate pentru reducerea deficitului bugetar. În acest context, transferarea către unitatea administrativ-teritorială a unei obligații de finanțare a pazei terenurilor private este contrară *principiilor de responsabilitate fiscal-bugetară*.⁵

De asemenea, nu există studiu de impact bugetar, iar costurile pot fi uriașe (personal, echipamente, vehicule, sisteme de supraveghere, polițe de asigurare). Astfel, legea creează o obligație imposibil de finanțat și, implicit, un risc ridicat de blocaj administrativ și litigii.

În acest context, menționăm că Guvernul are obligația de a conduce politica fiscal-bugetară în mod prudent pentru a gestiona resursele, obligațiile bugetare și riscurile fiscale, iar adoptarea inițiativei legislative ar influența negativ ținta de deficit bugetar, stabilitatea macroeconomică și ratingul de țară în relația cu organismele financiare internaționale.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie-Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului deputat Sorin-Mihai GRINDEANU
Președintele Camerei Deputaților

⁵ Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare